

מ"י 54252/11/15 - בעניין: מדינת ישראל נגד יהודה בוזגלו, ביבי כבישים ופיתוח בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 54252-11-15 מדינת ישראל נ' בוזגלו
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ רס"ב גיא ורטהיים ומפקח סלבה מרון

נגד

1. יהודה בוזגלו

2. ביבי כבישים ופיתוח בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד יהורם שפטל ועו"ד מיטל דנינו

החלטה

בקשה ראשונה להארכת תוקף החזקת תפוסים וצווי הקפאה למשך 180 יום נוספים, מכוח פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) וחוק איסור הלבנת הון.

הנכסים והכספים שהמשך תפיסתם מתבקש הם:

- נכס נדל"ן, גוש 100360 חלקה 112 (בית פרטי ביישוב מיתר) - מחצית הזכויות תפוסות ברישום - בשווי 840,000 ₪.

- נכס נדל"ן, גוש 100478 חלקה 112 (בית פרטי ביישוב מיתר) - זכויות תפוסות ברישום - בשווי 1,720,000 ₪.

- כסף שהתקבל ממכירת נכס נדל"ן גוש 7408 חלקה 57) אשר שוחרר בהסכמה - בסך 900,000 ₪.

- יתרות כספים בחשבונות בנק - בסך 118,000 ₪.

עמוד 1

- כסף מזומן ומטבע חוץ - בסך 232,818 ₪.

- כלי רכב תפוסים ברישום - בשווי 2,569,000 ₪.

סה"כ שווי כספים ונכסים תפוסים ברישום - כ-6,380,000 ₪.

כנגד המשיב וחשודים רבים אחרים נפתחה חקירה סמויה אשר הפכה גלויה עם מעצרו, בנובמבר 2015. ביום 17.11.15 שוחרר החשוד בתנאים הכוללים ערבויות כספיות. הוא שב ונעצר ביום 24.11.15 ושוחרר בשנית ביום 29.11.15. בהחלטתו מיום 16.11.15, ולאחר שעין בחומרי הראיות הרלוונטיים, קבע בית המשפט (כב' הש' מזרחי) כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים - עבירות של מתן שוחד, קבלת דבר במרמה והלבנת הון (מ"י 36092-11-15).

המשיב הוא בעלים של המשיבה, חברה לביצוע עבודות תשתית. על פי החשד, נהג המשיב לשחד עובדים בכירים בחברת נתיבי ישראל (לשעבר מע"צ), לרבות את מי שכיהן כמנכ"ל החברה - החשוד אלכס ויזניצ'ר. על פי החשד, המשיב שיחד מפקחים בנת"י באמצעות סמנכ"ל המשיבה, שמעון אזולאי, בכך שהעביר להם סכומי כסף עיתיים; עוד שיחד המשיב, לכאורה, את מנכ"ל נת"י, בכך שהעביר לכיסו 2% משווי הפרוייקטים שהועברו למשיבה. בתמורה לכספי השוחד, קיבלה המשיבה פרוייקטים מנת"י ואושרו לה בוועדת המכרזים, בראשה עמד ויזניצ'ר, תשלומים החורגים מן החוזים, כתשלומים חריגים.

נציג המבקשת טוען כי החקירה למעשה הסתיימה וכי בימים הקרובים אמור התיק לעבור לפרקליטות, אשר מלווה את החקירה. עוד נטען כי בעבר שוחרר לידי המשיב סכום נכבד של 900,000 ₪ וכי לא הוכח כי הקשיים הכלכליים בהם נתונה המשיבה, כנטען ע"י המשיב, מקורם בצווי החילוט ובתפיסה שבאה בעקבותיהם, שכן לחברה חובות עבר גדולים מאוד שאינם קשורים בצווי החילוט הזמניים.

ב"כ המשיבים מתנגד לבקשה. לדבריו, היעדרות לבקשה כמוה כמתן ארכה לתפיסה למשך 18 חודשים נוספים, שכן נסיון החיים מלמד כי תיקים בסדר גודל שכזה, הכוללים עשרות חשודים, עשרות נחקרים ואלפי מסמכים, מוגשים לבית המשפט זמן רב מאוד לאחר סיום החקירה.

לגופו של חשד, טוען ב"כ המשיבים כי המשיב נחקר על שני עניינים עיקריים - האחד, קבלת פרוייקט הנגוע בתשלום שוחד בהיקף של 7 מיליון ₪ לפני כ-12 שנים, ועל כן, העבירה התיישנה; השני, קבלת פרוייקט בהיקף של 30 מיליון ₪, בכביש מס' 4, כשהטענה היא לביום תאונות דרכים על מנת להגדיל את נפח העבודה. לדברי ב"כ המשיבים, אם היקף העבודה עמד על 30 מיליון ₪ והרווח המקובל בעבודות מסוג זה עומד על 8%, אזי קיימת הצדקה לחלט כ-2.4 מיליון ₪ בלבד.

ב"כ המשיבים מודע לעובדה כי בתשואול מוקלט שנערך למשיב, הוא הודה בעובדות המקימות יסודותיה של עבירת שוחד, אך טוען כי התשואול אינו קביל, שכן המשיב לא הועמד על זכויותיו ולא הוזהר כחוק.

ב"כ המשיבים הפנה לחוות דעת מאת רו"ח מינץ גדג' מיום 24.5.16 אותה הגיש לעיון בית המשפט (במ'2). על פי חוות

הדעת, "ישנה החרפה מהותית באיתנות הפיננסית ובהיקף התחייבויות ה'חברה' (גידול של כ-33 מיליון ₪ בהיקף ההתחייבויות), לחברה תביעות, עיקולים וקשיים מול מזמיני העבודות, הספקים וקבלני המשנה. ולכן ללא שחרור כל העיקולים, ה'חברה' תיקלע לקושי תזרימי כבד ממשוא". עוד על פי חוות הדעת, ביום 21.4.16 הוטלו על המשיבה עיקולים בגין כספים המגיעים לה מחברת שפיר הנדסה אזרחית ימית בע"מ ורכבת ישראל בע"מ בעקבות חילול פרעון צ'ק בסך 468,000 ₪; ביום 5.5.15 הוגשה בקשה להטלת עיקולים בקשר לכספים המגיעים לחברה מחברת שפיר ו-א.ש.י בסך 1.4 מיליון ₪; והחברה צברה חובות בסך כ-20 מיליון ₪ כלפי חברת שפיר בגין הסכם משנת 2013 לביצוע פרויקט סלילת כבישים עבור חוצה ישראל (כביש 6).

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים; עיניתי בדו"ח הסודי (במ/1); קראתי בעיון רב את תמליל חקירת המשיב מיום 28.11.15, כמו גם את חומרי החקירה שבקלסר שהועבר לעיוני; וכן את חוות דעת רואה החשבון מטעם המשיב (במ/2) - באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. להלן טעמי:

א. כאמור, מצאתי חשד סביר - העולה כדי קיומן של ראיות לכאורה של ממש - לפיו המשיב העביר כספי שוחד לבכירים בחברת נתיבי ישראל (מע"צ לשעבר) על מנת לקבל פרויקטים לביצוע, כאשר לגבי מנכ"ל חברת נת"י - החשוד אלכס ויזניצ'ר - הועברו לו על ידי המשיב כספי שוחד כנגזרת של אחוזים משווי הפרוייקטים. המשיב, בחקירתו המוקלטת מיום 28.11.15, הודה בפה מלא ובאופן מפורש, כי העביר כספי שוחד, בין היתר באמצעות שמעון אזולאי (סמנכ"ל המשיבה), למנכ"ל נת"י, אלכס ויזניצ'ר, בסכומים שנקבעו על ידי ויזניצ'ר כתנאי לקבלת העבודה. סכומי השוחד עמדו על כ-2% מערך הפרוייקטים. המשיב פירט באותו תשאול מוקלט כיצד הועברו כספי השוחד (במזומן, באמצעות שקית או מזוודה); היכן (במשרדי נת"י, במקומות מפגש, בחדר צדדי במשרד ויזניצ'ר); ובכמה הזדמנויות.

בחקירותיו הבאות, מיעט המשיב לשתף פעולה עם חוקריו, הרבה להשיב "לא יודע, לא זוכר, אין תגובה" ולא שיתף פעולה בעימות שנערך לו עם עובד נת"י שהטיח בו כי קיבל ממנו תשלומים חודשיים אסורים בהיקפים של עשרות אלפי שקלים. בחקירתו האחרונה, מיום 4.4.16, שמר המשיב על זכות השתיקה.

ב. לענין טענת ב"כ המשיב לפיה תשאול המשיב מיום 28.11.15 אינו קביל בשל היעדר אזהרה ופגיעה בזכות ההיוועצות - אינני סבור כי זהו השלב להכריע בדבר קבילות התשאול או בדבר המשקל המדויק שיש להעניק לו וזאת ייעשה, יש להניח, במסגרת טענת "זוטא" שתעלה בתיק העיקרי. די אם אציין, בשלב הראשוני בו אנו מצויים, כי במסגרת חקירותיו הקודמות לתשאול - מן הימים 16.11.15; 17.11.15; ו-24.11.15 הוזהר המשיב, הוקראו לו זכויותיו, לרבות זכותו שלא להשיב לשאלות, וכן, הוא הועמד על זכותו להיוועץ בעורך-דין. כך נעשה גם באשר לחקירותיו המאוחרות של המשיב.

ג. בחומרי החקירה ראיות רבות התומכות בהודאת המשיב והמחזקות את החשד לפיו המשיב נתן שוחד לגורמים בנת"י, ובהם ויזניצ'ר, על מנת לזכות בפרוייקטים - ראה, לצורך הדוגמא, הודעות ישראל בר מיום 21.11.15 ומיום 18.5.16; הודעת איתמר מחלב מיום 1.12.15 (בעיקר מש' 201 ואילך); הודעת יגאל גוברין מיום 25.11.15 (ש' 34 ואילך); הודעת אלכסנדר לבדקין מיום 18.11.15 (ש' 37 ואילך);

הודעת איתן שפרון מיום 25.11.15 (ש' 56 ואילך); ופרוטוקולים של וועדות החריגים.

ד. שווי שני הפרוייקטים העיקריים אותם קיבלו המשיבים, לכאורה, כתוצאה מביצוע העבירות עומד על **259 מיליון ₪** - פרוייקט **"מחלף אשדוד"** (כ-164 מיליון ₪) ופרוייקט **"כביש מס' 7"** (כ-95 מיליון ₪) וכמסקנה מדברי המשיב בתשאל (בדבר העברת שוחד בגובה 2% משווי כל פרוייקט) ניתן להניח שהועברו כספי שוחד בגובה כ-5.2 מיליון ₪.

לענין טענת ההתיישנות - עולה מהדו"ח הסודי **במ/1** כי פעולות החקירה הראשונות בתיק בוצעו בחודש מאי 2014 (עמ' 6לדו"ח), ועל כן, אין מניעה, לכאורה, להעמיד לדין את המשיבים בגין מעשיהם.

ה. לענין חוות דעת רואה החשבון מר גדג' - אכן, כדברי נציג המבקשת, חוות הדעת נעדרת פירוט הכנסות המשיבה; חובותיה המהותיים של המשיבה, לדוגמא לחברת "שפיר", נוצרו לפני הפיכת החקירה לחקירה גלויה; והמבקש עצמו אישר כי למשיבה מקורות הכנסה נוספים מלבד מחברת נתיבי ישראל (מ"י 54252-11-15, עמ' 15 לפר').

באלה הדברים אין בהכרח לקבל האמור בחוות הדעת. ראה לענין זה קביעה דומה של בית המשפט המחוזי מרכז לוד בהליך שהתקיים בעניינו של חשוד אחר בפרשה זו -

"במהלך הדיון בערר הציג ב"כ המשיבים מסמכים מטעם ר"ח של המשיבה בדבר השימוש שנעשה בכספים שבית המשפט שחרר בשתי הזדמנויות... כמו כן פורטו הוצאות צפויות והכנסות צפויות של המשיבה לחודשים הקרובים. ברי כי אין בנתונים אלה די על מנת להרים את נטל השכנוע כי הותרת החילוט על כנו, עלולה להביא לקריסת החברה וכי אין בידי המשיבה מקורות אחרים להמשך פעילותה" (ע"ח 59442-12-15 מדינת ישראל נ' ונונו ואח' (9.2.16)).

יוער, כי על פי עדכון שהתקבל מנת"י ביום 16.6.16 וביום 19.6.16, הרי שערבות בסך כ-2.5 מיליון ₪ העומדת לזכות נת"י בגין פרוייקט "מחלף אשדוד שלב ג'", אשר המועד האחרון להשבתה למשיבה נקבע ליום 30.6.16, הוארך עד ליום 31.8.16 וזאת עד שתושלם תקופת הבדק בפרוייקט ועד למילוי התחייבויות המשיבה כלפי נת"י על פי ההסכם ביניהן. מדובר בערבות שהומצאה בנוגע לפרוייקט הנגוע, לכאורה, בעבירות שוחד והלבנת הון, ועל כן, חוסה אף היא תחת צו החילוט הזמני.

לאור האמור לעיל - קיומו של חשד סביר הקושר את החשוד לביצוע העבירות המיוחסות לו; העובדה ששווי העבירה גבוה בהרבה משווי התפיסה; קיומה של עילת חילוט; העובדה שמדובר בבקשה ראשונה להארכת תוקף צווי החילוט; העובדה שהחקירה הסתיימה והתיק עובר בימים אלה לעיון והחלטה של הפרקליטות - **מצאתי לקבל את הבקשה ואני מורה על הארכת תוקף צווי התפיסה והחילוט הזמניים למשך 180 יום מיום 27.5.16.**

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

המזכירות תשיב את הדו"ח הסודי (במ/1) ואת קלסר הראיות לידי נציג המבקשת.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשע"ו, 04 יולי 2016, בהעדר הצדדים.